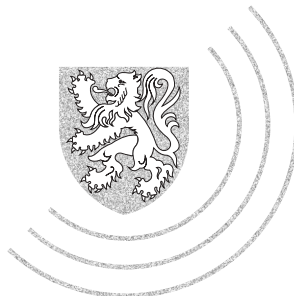

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

14 november 2001

VOORSTEL VAN DECREET

– van mevrouw Marijke Dillen en de heer Filip Dewinter –

houdende invoering van een opvoedersloon

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Claudine De Schepper**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van
Kessel ;

mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Claudine De
Schepper, de heren Jacques Devolder, Koen Helsen ;

mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Marijke Dillen, de heer
Felix Strackx ;

de heren Guy Swennen, Jan Van Duppen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel ;

de heer Jan Roegiers.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Veerle
Heeren, de heren Luc Martens, Paul Van Malderen ;

de heren Frans De Cock, Freddy Feytons, André Moreau,
Cis Schepens ;

de heren Wilfried Aers, Julien Librecht, mevrouw Marleen
Van den Eynde ;

de heren Patrick Hostekint, Chokri Mahassine ;

mevrouw Ann De Martelaer ;

mevrouw Margriet Hermans.

Zie :

326 (1999-2000)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen behandelde op 15 maart en 8 november 2001 het voorstel van decreet houdende invoering van een opvoedersloon (*Parl. St.* VI. Parl. 1999-2000, nr. 326/1).

1. Toelichting door mevrouw Marijke Dillen, indiener

Uit diverse arresten van het Arbitragehof blijkt duidelijk dat gemeenschappen en gewesten bevoegd zijn voor het volledige gezinsbeleid. Dit voorstel van decreet werd eerder ingediend als wetsvoorstel bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Uit het advies van de Raad van State over dat wetsvoorstel blijkt ook duidelijk dat de federale overheid niet bevoegd is voor de materie in dit voorstel van decreet. Het valt evenmin onder de uitzonderingsbepalingen van die materies die onttrokken zijn aan de decreetgever. Over de bevoegdheid is dus geen discussie meer mogelijk, stelt de spreker.

In Vlaanderen moet een beleid gevoerd worden waarbij aan het gezin een onvervangbare plaats wordt gegeven. Het gezin moet gestimuleerd worden en kansen krijgen om bepaalde keuzes te kunnen maken. Dit moet een topprioriteit zijn. Aan gezinnen met kinderen moet de keuzevrijheid gegeven worden om ofwel thuis te blijven voor de kinderen ofwel te gaan werken. Voor gezinnen met een lager inkomen bestaat die keuzevrijheid nu niet. Voor gezinnen waar beide partners gaan werken, worden terecht middelen uitgetrokken voor ondersteuning via de kinderopvang. Het is echter even noodzakelijk evenveel aandacht te besteden aan gezinnen waar één van de partners niet buitenhuis werkt. Het statuut van de thuiswerkende ouder is dan ook belangrijk, gekoppeld aan financiële ondersteuning.

Dit biedt voordelen op uiteenlopende domeinen. Zonder al te veel in detail te treden, noemt de spreker drie voordelen. Vooreerst is er de verontrustende denataliteit, gekoppeld aan de vergrijzing van de bevolking. Er is een ongezonde verhouding tussen actieven en niet-actieven : 100 bijdragebetalers op 103 uitkeringstrekkers. Uit een studie van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies blijkt dat een huisvrouw gemiddeld meer kinderen op de wereld zet dan een uit huis werkende vrouw.

Er zijn vervolgens ook financiële consequenties op het vlak van de werkloosheidsuitkeringen. Nu is er de schijnheilige toestand waarbij veel jonge moeders die zelf voor de kinderen willen zorgen, gemakkelijk naar de werkloosheid verglijden, om een uitkering te ontvangen die voor hen interessanter is dan een relatief laag inkomen waarmee ze kinderopvang moeten betalen. Ten derde zijn er de voordelen voor de kinderen zelf of de opvoedkundige voordelen. Uit resultaten van een Britse studie blijkt dat de kans op slechte schoolresultaten groter is bij kinderen van moeders die voltijds werken.

De indiener hoopt dat het Vlaams Parlement een volwaardig gezinsbeleid ernstig neemt.

2. Algemene bespreking

Mevrouw Ria Van Den Heuvel stelt dat de combinatie gezin/arbeid ook voor haar fractie heel belangrijk is, maar dat haar fractie niettemin geen voorstander is van een opvoedersloon. Om de combinatie gezin/arbeid te bevorderen, moet veel eerder gedacht worden aan ondersteuning via de kinderopvang, zo stelt de spreker.

Mevrouw Marijke Dillen benadrukt dat er niet alleen nood is aan kinderopvang om de combinatie gezin/arbeid mogelijk te maken, maar ook aan een financiële tegemoetkoming voor die ouders die er bewust voor kiezen om thuis te blijven voor de opvoeding van hun kinderen. Zonder een dergelijke financiële tegemoetkoming is er geen sprake van keuzevrijheid tussen uit werken gaan of thuis blijven voor de opvoeding van de kinderen, zeker niet voor ouders met een laag inkomen.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 2

Artikel 2 wordt zonder opmerkingen verworpen met 10 stemmen tegen 2.

De commissie acht het niet zinvol het voorstel van decreet verder te behandelen. De verwerping van artikel 2 houdt in dat het voorstel van decreet met dezelfde stemuitslag verworpen wordt.

De verslaggever,

De voorzitter,

Claudine DE SCHEPPER

Patricia CEYSENS
